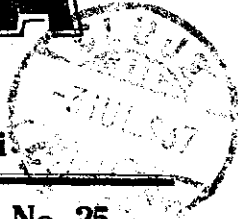

DUMINECA

Organ de propagandă religioasă și morală
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Bluroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Cuvântul Domnului.

Cu XIX secole mai înainte pe malul mării Galileii a răsunat o chemare și în urma acestei chemări a luat ființă Biserica lui Isus, cu Petru ca principele apostolilor și cu apostolii ceilalți ca purtătorii credinței și doctrinelor lui Isus. Dacă cuvântul Domnului n'ar fi fost auzit, dacă el n'ar fi întâlnit așa de multă bunăvoință din partea chemațiilor, aceasta ar fi avut urmări dezastruoase pentru noi.

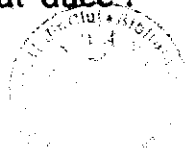
Cuvântul Domnului se aude și azi, dacă omul are urechi care să-l audă. Acest cuvânt câteodată ca suflare se strecoară în inimă, altă dată ca un tunet ne cutremură. A asculta acest cuvânt, a-l aștepta și a-l urma ar trebui să fie în-deletnicirea principală a vieții noastre.

Să ne spunem: Vreau ce vrea Domnul cu mine, Să ne rugăm ca să se n-tâmplesco voința lui Dumnezeu cu noi. În zadar ne vom sbate, în zadar ne vom chinui cu capriciile noastre, în zadar ne vom revolta, fericire numai conștiința împlinirii voinței lui Dumnezeu ne poate da.

Domnul Hristos atunci ne vorbește, când El vrea și unde El vrea. El nu bagă în seamă că suntem ocupați, avem zi frumoasă de excursie, e frig sau cald, sunt intelectual, agricultor sau industriaș. Noi trebuie să căutăm ocazia să-L întâlnim și să-L auzim.

Oare dulcele Isus n'ar fi vrut să ne spună și nouă ceva cu ocazia exercițiilor spirituale ținute pentru Congregația Mariană, dar ținute în Biserică unde toți ne-am fi putut duce? I. B.

Din toate părțile lumii ne sosesc știri despre adâncirea vieții sufletești. În Canada un întreg clastru femeiesc anglican a trecut la catolicism. Călugărițele se ocupă cu educația și susțin un azil pentru bătrâni. Gazetele engleze scriu, că anul acesta neasemănat mai multe persoane au participat la serbările paschale, decât înainte, deși timpul a fost frigos și peste tot nefavorabil. În Statele—Unite ale Americii stațiunile de emisiuni radiofonice lasă tot mai mult teren pentru propaganda religioasă. În Dumineci 40 de posturi de emisiune dau numai program religios. Din toate părțile Germaniei se anunță că anul acesta au participat mase imense la procesiunea din ziua Domnului. În Düsseldorf s'a hotărât, ca la procesiune să participe numai bărbați, 30 mii de bărbați au manifestat în acest oraș pentru credința catolică. În Viena mai zilele trecute 830 de membri din armata lui Hristos au primit împreună sf. Mir. În lume confuzia și neînțelegerea stăpânește, totuși o bună parte a omenirii din zi în zi tot mai limpede vede unicul drum drept, care nu dela Dumnezeu, ci la Dumnezeu duce.

Cuvinte înțelepte.

20. „Dragostea ce o avem față de noi înșine este măsura dragostei ce trebuie s'o avem față de semenii noștri“.

Alfons Rodriguez S. I.

21. „Să ne rușinăm a spune de un om în absența lui ceiace n'am putea spune în prezența lui fără să-l jignim“.

Sf. Bonaventura.

22. „Nimic nu este mai bun, decât a fi mereu recules, a vorbi puțin cu alții și mult cu sine însuși“.

Seneca.

23. „În toate faptele și gândurile adu-ți aminte de Dumnezeu și socotește pierdut timpul petrecut fără a te gândi la El“.

Sf. Bernard.

24. „Omul luptă contra patimilor nu pentruca să le doboare cu desăvârșire, ci pentruca el să nu se lase doborât de patimi“.

Seneca.

25. „Omului evlavios lumea i-se pare o închisoare, iar singurătatea un raiu“.

Sf. Ieronim.

26. „De multeori m'am căit că am grăit, dar nici-odată nu m'am căit pentrucă am tăcut“.

Sf. Arsenie.

27. „Luptă-te cu bărbăție, căci obiceiul cu obiceiul se'nvinge!“

Sf. Toma de Kempis.

28. „Viața este destul de

lungă, pentru cei cari știu s'o întrebuințeze“.

Seneca.

29. „De-ai ști să lași pe oameni în pace și ei te-ar lăsa să faci ce vrei“.

Sf. Toma de Kempis.

30. „O, viață omenească! cei cari te iubesc nu te cunosc și numai cei cari te disprețuiesc te'nțeleg“.

Sf. Grigore cel Mare.

Culese de P. B.

Liga antirevizionistă

Scriitorul acestora este membru al acestei Lige care a devenit, din nefericire propovăduitoare de ură împotriva catolicismului, pe tema antirevizionistă, — temă în care permanent se confundă ideea de „națiune“ cu aceea de „confesiune“.

La ultimul Congres al Ligei s'a observat identificarea cu părerile d-lui Onisifor Ghibu, în-cât, (după relatările din „Universul“) și raportul Secretarului General nu face decât să atace „concordatul“, să atace guvernul român, care a fi guvernat „exclusiv interesele Budapestei“ și ale Romei“, — repetă minciuna că însuși Papa ar fi interzis cultul sfinților „unguri“ (parcă un sfânt mai aparține vreunei națiuni și nu lui Dumnezeu și celor ce cred în El!) cerând ca să dea „întregul ajutor d-lui O. Ghibu“, de care are nevoie în opera sa adică opera de distrugere a bunului simț sub masca naționalismului. Căci Liga Antirevizionistă, monopolizând denumirea de „Română“, (parcă ar fi singurii Români din țară!) critică guvernul, pentrucă „pare a trata cu autoritățile bisericii catolice în vederea reabilitării ordinului premonstratens“, calificat

drept „maghiar“ deși de origină franceză, este catolic, deci universal. Ascultați următoarea enormitate ridicolă: „Ordinele călugărești unguerești erau absolut autonome față de Papa și față de episcopatul catolic și erau supuse regelui“ — și veți vedea cât de așfător scornește neadevăruri onisiforistul secretar general, căci orice om cu ochi și minte sănătoasă știe că nu poate exista, în ierarhia strictă a bisericii catolice, o astfel de „absolută autonomie“, căci o singură iscălitură papală ar desființa orice ordin nesupus și care vrea să evadeze din disciplina catolică. Fac confuzie conducătorii Ligii, judecând după anumite manifestări anarhice în ortodoxia orientului și chiar la noi...! Altă aberație: afirmarea că Papa a hotărât: „ca în cărțile liturgice romano-catolice să fie scoși toți sfinții maghiari, foști regi ai Ungariei canonizați mai mult pentru motive de șovinism național...“. Iarăși confuzie cu sfinții, ca Sf. Foșie etc. care pentru motive de șovinism grecesc sunt considerați de biserica neunită drept sfinți și stâlpi doveditori (!?) ai motivului de despărțire de Roma...

Nu cunosc domnii Lungulescu și Ghibu și ceilalți nimic, absolut nimic, nici ce este o carte liturgică, nici felul cum se canonizează serios și migălos sfinții la Roma și nu știu de pildă că și la Paris și la Londra și la New York și la București se găsesc în cărțile liturgice și se citesc liturghii în cinstea lor, căci sfinții sunt cinstiți de întreaga Biserică. Iar șovinismul unguresc n'a îndrăznit să se interzică limba românească din Biserici, nici să ne scoată din sfinții din calendar, așa cum o cere chiar dela Sf. Scaun Ghibu, secondat de Lungulescu.

Intrucât sentimentul de religiozitate, cel de datorie, cel național și cel antirevizionist îl au și autoritățile, îl au și Români neînscrși în Liga Antirevizionistă, prin simpla calitate de Români, ca să nu permită monopolizarea adesea nepricepută a acestor sfinte națiuni,—în zadar admonestează d-l Ghibu „personalități marcante ale țării” că n'au luat parte la congres... căci, probabil, fiind cu răspundere și având mai mult scaun la cap nu pot admite ațâțările, ce întrec păcatele comise de șovinismul neo-români, — și sună a grandomanie cuvântul onisiforist că „Liga (adică Ghibu!) mai are mult mult de lucru, pentru a trezi la chemarea românismului pe toți cei indiceți și în special pe cei de sus”. Curat obrăznicie la adresa „celor de sus”! Și curat monopol al „românismului”. La fel ca la Blaj, anul trecut, cu ocazia ședinței „Astrei”, nu lăsa Ghibu nici un prilej nefolosit, ca să

întrebuințeze cuvântul „drept credincios”, să acuze de „instrument politic” credința catolică și a altora, deși tocmai din cuvântul „dreptcredincios” a făcut dânsul (atrăgând pe ceilalți orbește după sine!) un „instrument politic” de ațâțare împotriva chiar și Românilor uniți, nu numai împotriva celorlalte credințe zise „minoritare”. Deci cuvintele sale, atingând drepturile constituționale ale cetățenilor Români și neromâni ai acestei țări, sunt blamabile prin exagerările pretins naționale... De aici ieșiri împotriva pretinsei remaghiarizării a Ciugărilor în Moldova, atacuri împotriva învățaturii limbii ungere de către preoții seminarului din Iași, deci împotriva unei instituții catolice, cunoscute pentru spiritul său românesc... Curată „manie a persecuției”! Și în numele acestei manii se persecută catolicii, de orice rit, de orice origine; chiar și Unirea noastră din 1700 numindu-se „pact politic cu curtea dela Viena” și deși întreagă Românie și cea ortodoxă, s'a bucurat „de foloasele unei culturi alese” (deci unirea înseamnă și cultură aleasă!) cum spune d. Ghibu — acuma „acest lucru aparține istoriei”, zice tot d-sa și ca o extraordinară lipsă de logică lasă să se înțeleagă că trebuie să revenim dela „Unirea cu Roma” la... unirea cu confesiunea d-lui Ghibu... Cum rămâne atunci, domnule Ghibu, cu „cultura aleasă”? Tocmai de incultura răsăritului am fugit atuncia, între multe alte păcate, Românii ardeleni, căci răsăritul prin gura

patriarhului de Ierusalim, care a sfințit pe Atanasie, i-a pretins cu afurisenie ca nu cumva să întrebuințeze în liturghie limba română, ci să rămână în „cultura” lăjoasă a slavonismului bulgăresc sau decedență a grecismului așa de îndepărtat și inferior chiar și elenismului păgân!! Să mergem, domnule Ghibu, înapoi la „unitatea greco-bulgărească” în credință, care ne-a omorât neamul în Balcani, din Pind până la Dunăre și Timoc chiar și în zilele noastre? Să părăsim „cultura aleasă” câștigată și de D-ta și de frații ortodocși, prin „Unirea” noastră cu Roma, chiar dacă s'a făcut pe ocolul Vienei!? Cred că vei fi mai logic aci, decât la catedra D-tale de pedagogie și nu vei cere cuniciderea și a noastră.

Mulți din noi însă am înțeles amarnic, deși suntem cel puțin tot așa de Români și antirevizioniști și creștini ca Domniile Voastre, că și din noțiunea de patriotism și antirevizionism pentru noi sfântă, se face de unii un subiect de exploatare gazetărească, care este pentru ei în primul rând o vacă de muls și o trambulină politică. Vedeți mai bine, cum a cerut-o păr. Brinzeu, de anticomunism și de secte și de imoralitatea literară, isgonind din sânul Dv. pe cei care au aparținut „lojelor naționale”! Lăsați catolicismul în pace, nu murdăriți naționalismul, și dacă vreți „unire confesională”, nu uitați să spuneți cinstiți ascultătorilor Dv. că „Uniți” aparțin unei Biserici cu peste 400 de milioane de credincioși

și cu foarte multe rituri, chiar și orientale din lumea întreagă, iar că Românii ortodocși sunt numai 12 milioane, că și aceștia s'au despărțit odinioară de Biserica Romană, căreia aparțineau și ca limbă liturgică și ca origine... Lăpădați-vă barem odată de socotelile voastre mici și mărunte, și afirmați odată și adevărul. Veți vedea că poporul nostru cinstit va judeca cinstit și va refuza să vă mai creadă... Iată de ce isgoniți, prin procedeele noastre, mulți Români dela Dv., căci știm să fim antirevizioniști și fără Dv., deoarece suntem tot așa de buni Români ca și Dv., fără verbalism de paradă și meetinguri.

PROF. UNIT

Din „Farul Nou”

Oficiul protopopesc gr. cat.
român. Iza—Dragomirești.

No. 287—1937.

Venerați Frați,

În ziua de 18 Iulie c. va avea loc la Dragomirești congresul eparhial al Agru-lui.

Congresul va fi prezidat de Excelența Sa, Preaiubitul nostru Arhiepiscop.

Ca acest congres să fie spre înălțare sufletească, afirmare catolică și românească în acest ținut voivodal, Vă rog, iubiiți frați, să veniți în fruntea credincioșilor voștri, — pe cari îi dorim cât mai numeroși — să întâmpinăm pe Excelența Sa și pe înalții oaspeți cari vor mai sosi.

Veniți să ascultăm sfaturi părintești și să primim binecuvântare pentru muncă rodnică în Agrul sfânt al credinței.

Dragomirești, la 1 Iulie 1937

Oficiul protopopesc

Gheorghe Cosma
adm. prot.

Din isprăvile lui Stalin. Pe rând, pe rând Stalin își ucide toți ortacii. Dictatorul roșu să teme chiar și de prietenii lui cei mai buni. Cea mai recentă jertfă a călăului Rusiei este Iosif Stanislavevici fostul secretar general al comisariatului apărării Sovietelor.

Exerciții spirituale. În zilele de 26—29 Iunie au decurs exercițiile spirituale aranjate pentru membrele Congregației Mariane din Sighet. Ele au fost conduse de P. C. Ion M. Gârleanu franciscan din Oradea și paroh la catedrala de acolo. De binefacerile exercițiilor s'au împărtășit și o mulțime de doamne și domnișoare nemembre. Părintele Gârleanu a mai ținut două conferințe în cadrele Agru-lui și la penitenciarul Tribunalului Sighet, — ducând un cuvânt de mângâiere sărmanilor naufragiați ai vieții.

Moarte tragică. Femeia Ioana Lihet din Cuhea a fost transportată bolnavă la Sighet, ca să-și găsească leac în spital. Sosită împreună cu soțul ei, aștepta pe marginea trotorului ea soțul să-i caute loc la spital. În timpul acesta de aș-

teptare, organismul subred a încetat a mai funcționa și Ioana Lihet din Cuhea, care a venit să-și caute sănătate în spital, și-a dat obștescul sfârșit pe o margine de trotuar înconjurat de mare mulțime curioasă — în piața din Sighet.

Nrul 12—14 al Vestitorului din Oradea e închinat în întregime Sfântului Pavel, la XIX. veacuri dela convertirea lui. Articolele sunt iscălite de pătr. canonic Ioan Georgescu, pătr. canonic Ludovic Tăutu, George Barna, Gavril Stan, prof. Augustin Cosma, Dr. V. German, p. Ion Gârleanu, Dr. Nicolae Lupu. Sunt articole foarte interesante, unele ni-l arată pe sf. Pavel în lumina zilelor noastre: ca „actualitatea sf. Pavel”, „Prototipul intelectualului creștin” etc.

Abonamente achitate. Confirmăm cu mulțumită primirea următoarelor abonamente:

Oficiu par. Tăuții de jos 100 Lei, Ioan Pușcașiu 100 Lei, Valer Mărcuș 100 Lei, Oficiul parohial Vișeu de mijloc 500 Lei în bonuri. Gabriela Berinde 200 Lei, P. S. Ioan Bălan 100 Lei, Ioan Ștefan 200 Lei, Alexandru C. Anderco 50 Lei, Oficiul par. Dragomirești 250 Lei, Petru Kirchmaier 120 Lei, Emil Coconeț 100 Lei, Oficiul par. Șurdești 120 Lei, Oficiul par. Petea 200 Lei, Dr. V. Silvașiu 100 Lei.

Vă rugăm cu înzistență ca să binevoiți a achita abonamentele. Frați preoți, înțelegeți greutatea, insistați pentru achitarea restanțelor, veți îndeplini așa datoria voastră și veți face și o faptă bună.

Congresul Eparhial al Agru-lui.

Se convoacă congresul Agru-lui din Eparhia Maramureşului pentru ziua de 18 Iulie 1937 în Dragomireşti—Maramureş.

Congresul va fi presidat de Excelenţa Sa Dr. Alexandru Rusu episcop.

Programul congresului :

17 Iulie—Sâmbătă— la orele 16 şedinţa comitetului la casa parohială.

17 Iulie—Sâmbătă— la orele 18 Primirea Exc. Sale Episcopului. Vecernie cu predică. La orele 20 masă comună.

18 Iulie—Duminecă—la orele 7 Utrenie.

18 Iulie—Duminecă—la orele 7:45 sf. Liturghie.

18 Iulie—Duminecă—la orele 8:30 Liturghie arhieriască cu predică. Cuminecări.

18 Iulie—Duminecă—la orele 11:30 Procesiune euharistică la biserica cea veche.

18 Iulie—Duminecă—la orele 12:30 Şedinţă festivă. Recepţie, apoi masă comună.

18 Iulie—Duminecă—la orele 17 Paraclis.

18 Iulie—Duminecă—la orele 18 Concert religios în biserică.

18 Iulie—Duminecă—la orele 20 masă comună.

18 Iulie—Duminecă—la orele 21:30 Festival.

Pentru încuadrare şi masă a se adresa la oficiul parohial.

Pentru comitet răspunde : Titu Berinde

Cronica săptămânii.

Spania. Este cunoscut cititorilor, cum comuniştii spanioli nu se astâmpără. După bombardarea vaporului german „Deutschland”, săptămânile trecute au încercat să bombardeze vaporul „Leipzig”. Ca urmare germanii s’au retras din controlul naval al coastelor spaniole. Aceasta hotărâre a Germaniei, mai ales conflictul care s’a ivit pe aceasta temă între Anglia şi Germania, era să aprindă jăratul ascuns sub spuză al războiului. Comuniştilor numai atâtă, le trebuieşte. Să fie războiu şi măcel, mizerie şi jale. Cel mai prielnic teren pentru răspândire idealurilor lor „fericitoare” şi ocaziune bună, de a pune stăpânire pe toate ţările Europei. Aşa se vede însă, că Dumnezeu altcum socoteşte. Toate încercările comuniştilor de a provoca un războiu mondial, se lovesc de atitudinea guvernelor marilor puteri, cari doresc pacea pentru ţările lor.

O nouă orientare a politicii europene. Atrocităţile săvârşite de Stalin şi teroarea nespusă, ce domneşte imenza ţară rusască, au dezamăgit şi Anglia. Min. de externe german Neurath, a mers la Londra, unde a început tratative, cu privire la o înţelegere anglo-germană. De altă parte şeful statului major german, generalul Beck în Paris a intrat în tratative cu ministrul de

războiu francez. Nime nu-i profet, dar aceste întâlniri sunt raze de nădejde pe firmamentul întunecat al politicii. Dacă Anglia şi Franţa s’ar putea înţelege cu Germania şi Italia în sfârşit pacea europeană ar fi asigurată. Pe scurt : front unic anticomunist, şi Europa pe mult timp ar scăpa de ameninţarea războiului şi de pericolul bolşevic.

Un joc interesant al naturii. În Detroit, din America, s’au întâlnit două fete într’o clasă a unei şcoli superioare de fete. Aceste domnişoare seamănă una la cealaltă, ca două picături de apă, s’au născut în aceeaşi zi a aceleiaşi luni din acelaşi an şi au acelaşi nume, deşi familiile lor de loc nu sunt inrudite. Una dintre ele este din Ontario, iar cealaltă din Michigan. Ambele se numesc Pauline Taylor, ambele sunt blonde şi de aceeaşi statură. Cercurile ştiinţifice susţin, ca asemănarea dintre două persoane nu este chiar rară, fiindcă tot la 14.000 de naşteri se pot constata asemănări surprinzătoare. Totuşi rămâne interesant, cu aceste două persoane, care din voia întâmplării, s’au întâlnit în aceeaşi clasă a aceleiaşi şcoli şi au acelaşi nume.

Mama lui Stalin.

Amurii mama lui Stalin, chiar în zilele, când împărăţia fiului său se zbate în cea mai mare criză. S’a zvonit, că bătrâna femeie a fost ucisă chiar de propriul său fiu, fiindcă pietatea

și religiozitatea ei ar fi stricat autorității dictatorului sângeros. Aceste zvonuri sunt contrazise de gazetele franceze, care comunică o scrisoare a bătrânei Ecaterina Georgieva. Ziarele franceze afirmă, că după moartea ei, în sălțarul biroului ei au găsit o scrisoare de adio, adresată către fiul său. Iată scrisoarea : „Micul meu Soso, merg la soțul meu, care este la Dumnezeu, la acel Dumnezeu, în care tu nu crezi. Am tăcut, deși multe, multe din ce ai făcut, nu mi-au plăcut. Nu sunt supărată, căci știi, cât te-am iubit. Înainte de ce aș muri, te rog, ajunge sângele scurs de tine și prin tine. Rog pe bunul Dumnezeu, ca să-ți ierte, tot ce ai făcut — așa, cum și eu te iert.

Pentru fericirea ta se roagă :
mama ta“.

Aceasta scrisoare l-a impresionat mult pe Stalin. Două zile

nu a ieșit din camera sa. După afirmațiile intinilor săi și-a făcut testamentul.

Să ne sfințim omenește.

Sf. Pavel nimic nu cere, ce ar fi peste puterile noastre. Nu scapă din vedere, că suntem oameni, trupuri și ca urmare suntem greoi și suntem atrași către pământ. Aceasta atracție către pământ este inerentă naturii noastre, este o lege isvorită din voința lui Dumnezeu. Din acest motiv nu pretinde dela noi desnodământ, pentru care suntem prea slabi, chiar în urma slăbiciunii noastre fizice. Cere dela noi : eliberare din robia păcatului și viață creștină practică cu ajutorul grației divine. A fi mereu în

slujba dreptății, corespunde perfect naturii noastre omenești, puterilor și pretențiunilor noastre. A servi dreptății, aceasta putem să o facem fără eforturi extraordinare și eroice.

Sfântul Pavel vrea, ca să ne sfințim „omenește“. A se sfinți omenește însemnează a primi și a purta acele neajunsuri fizice, care isviresc din slăbiciunea trupului. Trebuie să suportăm inconvenientele naturale ale vieții trupesti, slăbiciunile ei umilitoare, murdăria fizică și morală, care se lipește necesar de talpa ghetelor și de mâinile noastre.

A se sfinți omenește însemnează, a pune facultățile și puterile noastre în serviciul sufletului. Putem să mâncăm și să bem, să muncim și să ne distrăm, să mergem, să activăm și să ne odihnim așa, ca în toate sufletul și spiritualitatea noastră să ne fie dătătoare de ton, ca toate faptele noastre să se facă în grație și să servească sfințirea noastră și pe Dumnezeu.

Calendar săptămânal.

4—10 Iulie 1937.

4. Dumineca II-a d. Rusalii

ep. Rom. 2, 10. Evg. Mat. 4, 18

Ep. Andrei † 720

5. Luni C. Marta

6. Marți Sisoe

7. Mercuri C. Toma cel din Melece

8. Joi Procopie † 303

9. Vineri M. Pancrație

10. Sâmbătă M. Leontia și soții

De unde s'au scornit comuniștii ?

Dintr'o clicărie de oameni, cărora nu le-a plăcut să lucre, dar văzând, că alții, au averi mari, iară ei sunt săraci, au zis că trebuie să fie toate ale tuturor și nici unul să nu aibă ceva propriu, că toate să fie ale statului, până și copiii Statului e tată, mamă, stăpân, Dumnezeu, totul. Omul particular e robul statului, care-i dă de lucru și de mâncare, și-i crește copiii.

Dar cu biserica ce să fie ? S'au întrebat oamenii. „Pentru noi“ au răspuns comuniștii „nu este nici Dumnezeu, nici biserică, nici religie acestea sunt scornituri și credințe deșarte. Noi vom stărpi biserica de pe fața pământului și vom răsturna pe Dumnezeu de pe tron !“

Așa vorbesc ei și așa și lucră. Prin gura lor satana vorbește, prin ei satana lucră.

Ia seama.

Din „Calendarul Bunului Creștin“ Mănăstirea Bixad.